

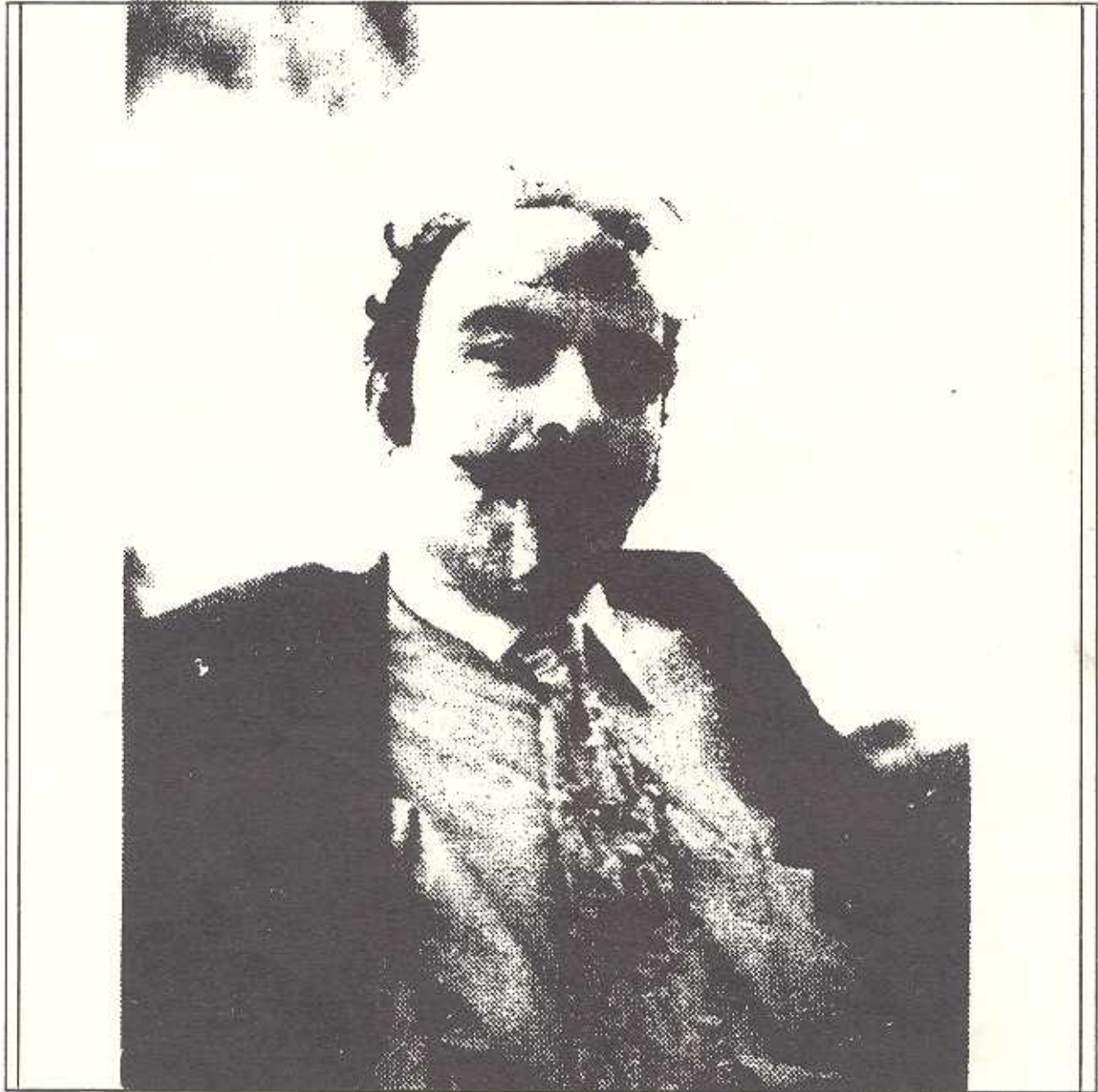
1933

ՀԱՅԳՈՒԿ

HAYTOUG

1979

Օրգան Արեւմտ. Անկերկաչի Հայ Երիտասարդաց Դաշնակցութեան Բ. ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 7

Ահա հանգիստ հող կը մտնեմ,
Յոյս դուք էք ընկերներ,
Ծարունակէ՛ք մեր սուրբ գործը,
Դաշնակցութեան վեհ քաջեր:

ՆՐՅԱԶԻՐՈՅՑ

Թիւ 1

Հայ աշխատարդայ Գաղտնակցութիւնը ապրիլի 1-ին կ'աշխատէր — եթէ ոչ միակ — դէժ ստանդարտի Երիտասարդական միութիւնն է որ կը պահէ Հայ Յեղափոխական Գաղտնակցութեան հանձնարարութիւնը: Ան իր ծրարիր-կանոնադրով շարժան է Ազատ, Անկախ եւ Միացեալ Հայաստանի համար, ինչպէս նաեւ այս նպատակին յաջնելու առաւել Գաղտնակցական շարքայիներ արտատեսնու գործը: Լ.Ն.Գ.-ն լաւ գիտէ իր երբէք չի խախտարդը ծուլուի՞ փրկելու եւ գայն ղելու Հայ Գաղտն իր գործն ժամակցութիւնը շրկելու մէջ:

Եթէ անհարմար վերեւ յիշուած Ազատ, Ան-տա եւ Միացեալ Հայաստանի կերտուի, խմբա-րութիւնս հետեւեալ հարցադրոյցները ունեցաւ ու արկն յնկերներու հետ:

1. Այս կազմակերպութիւնը, ըստ էնգի, ի՞նչ ա կրոյ այց նպատակին կ'աշխատի եւ ուրիշ ի՞նչ կ'ուրա պէտք է գործածել այլ աշխատանքները առաջ տանելու համար:

ԸՆԿԵՐ ՎԻԳԷՆ ԵԱԳՈՒՊԵԱՆ (Հայիտ) - Ամերիկայի սարսաղաները այնպէս բերած են որ այս շրջանին մեր աշխատանքները աւելի հայաստանցական շուրջ կեդրոնացած են քան Ազատ, Անկախ եւ Միացեալ Հայաստանի գաղափարին: Բայց եւ այնպէս կան քաղաքական աշխատանք-ներ, ինչպէս ամէն Ապրիլի 24ին, եւ դաստիարակչական ձեռնարկներ: Ընկերային ձեռնարկներու տեղ սկսած են քաղաքական ձեռնարկները աւել-նայ: Ես կարծեմ թէ սփիւռքի մէջ թիշ քան կրնանք շրկել, պէտք է երթնայ եւ սարքի Թրքահայաստանի հողերուն վրայ որ կարելի ըլլայ ճնշուած բանեցնել դաստիարակեան վրայ:

ԸՆԿԵՐ ԿԱՐՕ (Մոնթելլո) - Լ.Ն.Գ.-ի գոր-ծը ամերիկահայերը դաստիարակել է եւ գայն հանդրուանային կերպով քաղաքականացնել, գո-րացնելով քաղաքական աշխատանքները:

2. - Գուցի իրրեւ այլ երդումը կատարած երի-տասարդ, անճնապէս ի՞նչ կ'ընեն:

ԸՆԿԵՐ ՎԻԳԷՆ ԵԱԳՈՒՊԵԱՆ - Ես իրը Լ.Ն.Գ.-ի անգամ, կը հաւատամ իմ կազմակեր-պութեանս ստանդարտները գործադրելու: Իժմախառարար, ժամանաւոր աշխատանք չեմ կրնար տանել: Կը փորձեմ հայ երիտասարդներու մէջ այն գիտակցութիւնը արթնցնել որ մենք Հայ Գաղտն ար ունինք մեր սաղեւր, եւ այլ միակերթ չենք կրնար յաւնել:

ԸՆԿԵՐ ԿԱՐՕ - Ապագային ինչ ստանդ որ անենք, իմ լուսագոյնս պիտի փորձեմ սոյլ Հայ Գաղտն:

3. - Ազատ, Անկախ եւ Միացեալ Հայաստանը ի՞նչ կ'ուրա նպատակը: Եւ ի՞նչ միացնելու:

ԸՆԿԵՐ ՎԻԳԷՆ ԵԱԳՈՒՊԵԱՆ - Բուսական կը լինի մեր նպատակը: Ես կ'ուրա ինչ որ մենք գին քաղաքացիները ըլլանք:

ԸՆԿԵՐ ԿԱՐՕ - Ես հաւատարման կը տեսնեմ լուծուածը, բայց հետեւ սպագային: Հայութիւնը պէտք է ի մի հաւարուի Թրքահայաստանի մէջ ուր 150 տարիէն պէտք է կազմակերպուած ըլլայ մշա-կութեային եւ քաղաքական կեանքով:

ՄԱՆՕԹ. - Մեր ունեցած բոլոր հարցադրոյցնե-րուն բովանդակութիւնը, անոր ըլլանք համամիտ թէ հակամիտ, որոշած ենք նշնութեանք հրատարակել. ԽՄԲ.

INTERVIEW No. 1

In the American Armenian community, the Armenian Youth Federation is the most, if not the only, active youth organization that is under the auspices of the Armenian Revolutionary Federation. With its manifesto and constitution, the members of AYF are ready to work toward their ultimate goal of establishing a free, independent, and United Armenia. The AYF knows full well that it has an obligation of directing the Armenian youth toward working for the Armenian cause with the "Tashmagtzooutoun."

The staff of the Haytoug interviewed two of our AYF senior members about their opinions on how we can reach a Free, Independent and United Armenia. The text of the interview follows.

1) In your opinion, in what ways does this organization work towards reaching that goal, and what other ways must it use to advance in this work?

UNGER VIKEN YACOUBIAN (S. Fernando Valley). The situation of Armenians in America is such that we must center our efforts on preventing American Armenians from assimilation, rather than working for a Free, Independent and United Armenia. However, there are various political activities, such as April 24th commemorations, and educational activities going on. Political activities have begun to take the place of social ones. I think that there is little we can do in the Diaspora. We have to go and live on our lands in Turkish Armenia, perhaps so that we can put pressure on the government.

UNGER GARO (Montebello). - The work of the AYF should be to educate the American Armenians

and in a slow, but sure manner, politicize them by strengthening political activities.

2). *What can you, as a member who has taken the oath of the AYP, do?*

UNGER VIKEN YACOUBIAN - I, as an AYP member, believe that I must follow through on the decisions taken by my organization. Unfortunately, I cannot do any specific work on my own. I try to awaken the Armenian feeling in our youth that we have an Armenian Cause to deal with and that we cannot solve it by ourselves.

UNGER GARO - In the future, I am going to try my best to use my education in working for the Armenian cause.

3). *What are the probabilities of a Free, Independent and United Armenia, and in what ways can we reach it?*

UNGER VIKEN YACOUBIAN - I don't see the possibility of a free, independent, and united Armenia in the near future, because I think that the Armenian spirit in our youth is still sleeping, or even dying.

UNGER GARO - I think that there is a very strong possibility of reaching a free, independent, and united Armenia, but not in the near future. Armenians must unite and go live on our Turkish Armenian lands so that within 150 years, we will be organized culturally and politically enough to free Armenia.

EDITOR'S NOTE — All interviews that are conducted by the "Haytoug" will be printed in full, regardless of the agreeing or disagreeing opinions of the staff.

ՄԵՐ ԽՕՍՔԸ

Եւ այսպէս, տարեշրջան մըն ալ անցաւ զնաց, նորը եկաւ. անոր հետ եկան նոր վարչութիւններ, նոր մարմիններ, վերանորոգուած ուխտեր, «այս տարի պիտի Հ.Յ.Դ.Ի մէջ շատ աշխատիմ»ի լիաշուք ծրագիրներ:

Վստահ եղէք, այս բոլորը եղած են տարիներ շարունակ, նոյն տգեղ միօրինակութեամբ, նոյն դատարկ խօսքերով մնացած են խօսք, եւ քննաչէն վերածուած գործի:

Նոր տարեշրջան մը «սծտուած» նոր մարմիններով կը սկսի խոստումներով, մարմիններու տեսակ մը հռանդով, որմով շատ անգամ պարզ անդամն իսկ կը շուարի թէ ի՞նչ է անցած-դարձածը. բայց եւ այնպէս ինքն ալ կը վարակուի այդ ժամանակաւոր հռանդէն, կ'ուզէ «բան» մը ընել: Ժամանակը կ'անցնի, հռանդն ու «բան» մը ընելու փափաքը միասին, ձեռք ձեռքի բռնած, կը սպասեն գալիք տարեշրջանին: Եւ այսպէս միեւնոյն յանկերգը շարունակ, շարունակ եւ... շարունակ:

Այս տարեշրջանի սեմին, Հայ Երիտասարդաց

Դաշնակցութեան կեդրոնական վարչութիւնը ուզած է դուրս գալ այդ վիճակէն, ու իրրեւ առաջին քայլ յայտարարած, շրջաբերականներու միջոցաւ, թէ այս տարեշրջանը պիտի ըլլայ բարեփոխութեանց տարի, եւ թէ արդէն գործը սկսած է. եւ կը կարծենք որ է:

Իսկ մեզի, «պարտականութիւն»-եւ կամ քաժին կ'իյնայ, իրրեւ անդամներ Հայ Երիտասարդաց Դաշնակցութեան, վարակուելով հռանդէն, թիկունք տալ մեր դեկավարներուն. սակայն այս անգամ ո՛չ «բան» մը ընելու ծրագրով, այլ մեր անցեալի տգեղ երեւոյթն ու ընթացքը փոխելու պատրաստակամութեամբ, ի հարկին նորոգելով մեր եւ մերիններուն հռանդը տարուան կէտին, չսպասելով տարեշրջանի աւարտին:

Եւ այս բոլորը, դառնալու համար այն կազմակերպութիւնը որ պիտի կարենայ պատրաստել հայ յեղափոխականը, ապագայի հայոց ազատագրութեան մարտիկը:

OUR WORD

And so, another fiscal year has passed by and the new one is now here. With the new year come new executives, new bodies, renewed chapters, and "this year I'm going to work hard in the AYP" hopeful plans.

These plans have been made over the years with the same monotony and the same sayings that have just become words that were never put into action.

The new fiscal year "endowed" with new bodies, begins with promises and eagerness by which many times a plain member is confused. But in time that member will be as eager as the organizing bodies; he, too, will want to do something. As time passes, the eagerness and the willingness to do will pass with it, and hand in hand we will wait for the coming fiscal year. And this monotony will continue... continue... and continue.

At this fiscal year's threshold, the Armenian Youth Federation Central Executive wanted to come out of that situation. As for the first step, they announced by representation that this fiscal year will be a reformed year, and that the work has already begun; at least we think that it has.

As for us AYP members, we must take responsibility, we must spread the ardour, and we must, by all means, support our leaders. This year we must not only have to plan the work, but we must correct our past unpleasant situation. We must also renew our and their enthusiasm without waiting until the end of the fiscal year.

And by changing our organization, we will prepare the Armenian Revolutionary, the future soldier of Armenian Independence.

SURVEY No. 1

San Fernando Valley "Sardarabad" Senior Chapter presents: 28 members.

1) Do you believe that we will reach our supreme goal of a Free and Un ited Armenia in the near future?

Yes 39% No 61%

2) Since the AYF is an organization preparing its members for the ARF ranks, you, as a member of the AYF, will you join the ARF?

Yes 39% No 50% Undecided 11%

3) Which of the means do you think will be more efficient towards reaching our goals?

Military 0% Political 18%
military & political 82%

4) Do you think if we negotiate with the Turkish government, we will reach to a agreement?

Yes 10% No 85% Undecided 5%

5) When Armenia is Free and Independent, will you be ready to go there?

Yes 71% No 14% Undecided 15%

Սան Ֆերնանտո Հոփտի «Սարգարազատ»
ուխտի Երէջներ: Ներկայ՝ 28 հոգի:

1) Կը հաւատա՞ս որ մօտ ապագային սիտի հասնինք Ազատ, Անկախ և Միացեալ Հայաստանի կերտումին:

Այո 39% Ոչ 61%

2) Նկատելով որ Հ.Յ.Դ.-ն շարքային պատրաստող կազմակերպութիւն մըն է, դուք անձնապէս ապագային շարքերը սիտի անցնի՞ս:

Այո 39% Ոչ 50% Անվստահ 11%

3) Հայ դատի լուծման համար ո՞ր միջոցը աւելի ազդու կը դանես:

Քաղաքական 18% Զինուորական 0%
Քաղաքական եւ զինուորական 82%

4) Կը կարծե՞ս որ եթէ թուրք կառավարութեան հետ բանակցութեան մտնենք, արդիւնքի կը հասնինք:

Այո 10% Ոչ 85% Անվստահ 5%

5) Հայաստան անկախ ըլլալու պարագային, պատրա՞ստ ես հոն երթալ եւ ապրիլ:

Այո 71% Ոչ 14% Անվստահ 15%

ՏՊԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Նկատի ունենալով Հ.Յ.Դ.-ի ներկայ իրավիճակը, կարելի է մտանանշել շատ մը սխալներ որոնք գործած ենք եւ տակաւին կը շարունակենք գործել:

Այդ սխալներէն մէկը մասնաւորաբար կ'ուզեմ շեշտել, այն է մեր բացակայութիւնը մասնաճիւղերու կազմակերպած ձեռնարկներէ:

Յաւալի է նշել թէ մենք մեր ձեռնարկները ոչ թէ միայն չենք քաջալերեր այլ նոյնիսկ կ'ոտնակոխենք մեր կեցուածքով:

Թերեւս շատեր պատճառաբանեն թէ տեղեակ չեն պահուած ձեռնարկներու մասին: Եւ կամ ժամանակը չէ ներած որպէս զի ներկայ ըլլան:

Այս պատճառաբանութիւններու շարքը կարելի է երկարել, բայց թէ որքանով լուրջ պատճառներ կրնան նկատուիլ, այդ կասկածելի է:

Ձեռնարկներու հանդէպ մեր անհոգութեան արդիւնքը կարելի է տեսնել անցեալի եւ ներկայի դործունէութեան մէջ:

Օրինակ, 1979 Ապրիլ 24ի տօնակատարութեամբ չենք կրնար «հպարտանալ»:

Լուծո՞ւմ. մեզմէ կախեալ է:

COMMENTARY

Taking into consideration the present situation of the AYF, we can easily point out many mistakes that we have done and that we are still doing.

I would like to emphasize one of these mistakes: our lack of attendance from activities of our chapters.

It is a pity that we not only don't support organizational activities, we even trample upon them with our bad attitude.

Perhaps most people will argue that they are not kept informed about organizational activities.

Or maybe people couldn't find the time to be present at such activities.

The list of arguments and excuses is endless but just how seriously we can take them is controversial.

The results of our indifference to organizational activities are evident in the quality of the work done in the past and even our work of the present. For example, we cannot exactly be proud of our attendance to the April 24th activities of 1979.

Solution? It's up to us.

OUR TRIBUTE TO KHACHIG KHACHIGIAN

Մտն մէկ ամիս առաջ, յախտեան մեղմէլ բաժնուհեցաւ կազմակերպութեանս համար անփոխարինելի ընկերներէն՝ Ընկեր Սաշիկ Սաշիկեանը: Այդ տեսուր առիթով, «Հայդուկ»ի խմբագրութիւնը կը նուիրէ սոյն թիւը ողբացեալ ընկերոջ յիշատակին, փոխանձելով, իր կարգին, իր խորին յաւակցութիւնները Սաշիկեան ընտանիքին:

Approximately one month ago, our organization lost an irreplaceable unger, unger Khachig Khachigian. On this sad occasion, this month's issue of the "Haytoug" is dedicated to the memory of Unger Khachig with our sincere condolences to the Khachigian family.

Who was Unger Khachig Khachigian? Although not many of us had the privilege of meeting Unger Khachig, we all were aware of the fact that he was the backbone of the Armenian Youth Federation Camp of California. Those who did have the honor of knowing him held a special place in their hearts for him. For many of us, Unger Khachig was merely an encouraging voice over the telephone and always there with his support and guidance.

Although he was paralyzed from the neck down for most of his years, he was known to be a champion debater, a brilliant student, a trusted counselor, and a quiet organizer. Although handicapped, he had the respect and admiration of many prominent individuals in the Armenian community.

Unger Khachig never lay idle: he was always busy researching for various projects and was constantly initiating new ideas and plans. Perhaps Unger Khachig wasn't as well known as he deserved to be: the main reason for this being that he did not flaunt his accomplishments. He was deeply involved in American politics and was articulate in both the Armenian and English languages.

In spite of his physical misfortunes, he had a positive outlook on life and conveyed this feeling to those around him.

He inspired and guided generations of AYF ungers, sewed his beloved Keri Gomideh, the Hai Tad Committee, and the Armenian Revolutionary Federation.

Unger Khachig taught his colleagues careful planning and the patience required to complete a project. He taught them to claim credit only when the job was done rather than when the job was announced. He taught the Armenian youth to concentrate its skills and abilities on a few important projects at a time rather

than having too big of a burden on its shoulders to deal with.

He was an active member of the AYF Los Angeles Musa Dagh Senior Chapter. He was later its ARF advisor for several years.

Unger Khachig often dreamed of the existence of an AYF Camp in California. He was the one responsible for turning this dream into a reality. He was the dedicated chairman of the Camp Management Board. Not a day would pass without him thinking of new ways to improve our AYF Camp of California.

Unger Khachig Khachigian was more than a guiding unger — he was a father to us all.

We will always suffer the loss of a great asset to our organization.

MEMORIES OF CAMP

Well, another summer has ended and along with summer, a fulfilled vacation at AYF camp!

School is again starting, and everytime we get together we talk about the happy memories that came and went with camp.

How can one resist remembering the grueling, hot sun while perfecting our volleyball skills in preparation for the "thrills of victory and agonies of defeat", against camp Kessab? The two-mile walk to riflery which dehydrated our already dry bodies? The silly antics we had to do on our hike up the mountain road? And our unrelentless struggle to try and 'hit the fox in the middle,' during archery? Can one remember the time the

whole camp was at the flagpole at 7.30 a.m. sharp! Did we ever find the 'gray elephant with the yellow daisy in its mouth' at the bottom of the hill? Whatever happened to that pain-bringing 'stick' that terror into our hearts? Is it possible to forget waking up at the ungodly hour of 12.30 a.m., and being asked that unbelievable questions, "Have you been hearing strange noises on your roof lately?" Who can't help remembering the educational discussions on terrorism?

But most of all there is something we will never forget; the everlasting friendships we made, and the proud feeling we got whenever we sang, "Haratch Nahadag" and "Mer Hairenik" together — one united group singing with such strength and hope that we can never forget the true meaning of being Armenian.

K.S.M.

A WELL PLANNED FIRST MEETING

The meeting ended with the voices of the ungers singing "Mer Hairenik" and was followed by a planned celebration party at the home of an ungerouhi. All chapters had been invited to the meeting and party, but unfortunately, only members of 2 chapters attended. For those who were there, it was a very successful evening; and for those who weren't, where's the good old "AYF fraternalism?"

The Armenian Youth Federation San Fernando Valley Simon Vratzian Junior Chapter Executive started the new year in an enthusiastic and organized manner.

On the night of September 28, 1979, the new executive of the Simon Vratzian Junior Chapter held its first chapter meeting of this fiscal year. The meeting included the initiation ceremony for the new executive. As the lights of the room were dimmed, the members of the previous chapter executive with lit red, blue, and orange candles in their hands, stood facing the members of the new executive. The oaths were given by the junior advisor, and the candles were transferred to the hands of the new executive members.

STATEMENT

The 1978-79 AYF year ended with enthusiasm and spirit. Camp was a success and next summer seems just too far away for those who can't wait to be counselors and campers up at camp in 1980. Convention, almost, immediately following camp, wound up the summer with a dramatic bang, as many AYFers were in Fresno making resolutions for the coming year. Yes, spirits and enthusiasm are running high.

But summer is over and school has begun. Suddenly the enthusiasm has been diverted towards another facet of our lives, — school, work, party, school, work, party...

What is to become of the convention resolutions? Actions must be taken to put them into effect. Must every year repeat itself — built-up enthusiasm followed by diminishing interest? The answer is NO.

Councils and committees for this year have been selected. AYF members should join one — not two or three — but just one committee. Too many positions will wear out an individual and the expected results from those posts will never materialize. Those not on any committees should sacrifice a hobby or enjoyable pastime in order to do some work for the AYF. If each AYFer has a position and functions well, members in general won't be overburdened with work. Also fraternal ties will be strengthened as all AYF members work together in accomplishing goals.

The point is this: much work needs to be done within the AYF. If everyone simply does a small share of the work, the results will be surprisingly good. If all the little ants carry one grain of sand and drop it in a certain spot, the pile of grain will become a mountain.

SALPY MANJIKIAN
CENTRAL PR COUNCIL

Հ.Ե.Դ. ԶԵՌՆԱՐԿՆԵՐ

Սօնթէպէլլօ «Վահան Քարտաշեան» ուխտի երէց եւ կրտսեր ընկերներ.

— Թատերգութիւն մօտ սպազային, «Վահան Քարտաշեանի կեանքը»:

Հովիտի եւ Կլէնաէլլի ուխտի երէցներ.

— «Բարեկենդան» պարահանդէս. տեղի կ'ունենայ Նոյեմբեր 3, 1979, Իմարիւլէթ Հարթ Քօլէճի մէջ: Գին՝ 4 տուար ընկերներուն, 5 տուար ոչ-ընկերներուն:

Փաստինա «Նիկոլ Թուման» ուխտի երէց ընկերներ.

— Դասախօսութիւն Փաստինայի հայ կեդրոնին մէջ: Նիւթ՝ Հ.Յ.Դ. եւ Միջին Արեւելք:

Դասախօս՝ Ընկեր Վազգէն Մասեղեան:

— Զարգացման մրցում բոլոր Հ.Ե.Դ. ընկերներուն համար: Տեղի կ'ունենայ Նոյեմբեր 16 1979ին, Կարապետեան սրահին մէջ:

— Պարահանդէս, տեղի կ'ունենայ Դեկտեմբեր 15, 1979ին. մանրամասնութիւնները՝ յետագային:

ARMENIA TODAY

On July 1, 1979, the population of Soviet Armenia counted some 3 million and 55 thousand persons. The two-thirds of the population live in cities, and the

More than 100,000 Armenian soldiers

NEMIES OF OUR NATION

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅԾՈՒ

1 Յուլիս 1979ին, Հայաստանի բնակչությանը կը հաշուէր 3 միլիոն 50 հազար 300 հոգի: Բնակչութեան 2 միլիոնը կը բնակի քաղաքներու մէջ, իսկ մնացեալը գիւղերու մէջ:

Երեւանը Պարհրպային Արտեթեան միլիոնոց քաղաքներու ցանկին մէջ կը գանձուի: Ան կը բռնէ 17րդ տեղը 18 քաղաքներու վրայ:

Իսկ Հայաստան կը դանուի առաջին դիրքի վրայ իբր ազգաբնակչութեան կազմութեան տեսակէտէ: Հայաստանի բնակչութեան աւելի քան 88%-ը հայ է:

PICNIC IN PASADENA

The newly-formed Pasadena Nigol Touman Junior and Senior Chapters hosted their first function, a picnic, in Arcadia Park of a hot Sunday afternoon (September 9, 1979).

The picnic had a typical Armenian atmosphere, with music the Pasadena Homenetmen Band sounding throughout the park, the aroma of delicious barbecued shish kebab floating in the air, and the red, blue, and orange tricolor flying above the trees.

The crowd was not huge one — aside from the fact that there was a lack of advertisement, but it was apparently large enough to make the picnic a success.

The Pasadena ungers were busy for weeks selling over 2000, one-dollar raffle tickets. The first prize was a "fun-filled" trip for two to Lake Tahoe, with an ARF medallion and a stereo system offered as second and third prizes. The profit from the sale of these tickets was donated to AYF camp.

The picnic also featured a short program, which included unger Viken Hovsepian's summary of what AYF is all about.

The picnic was well-organized and all that was lacking was support from other chapters. But the Pasadena Nigol Touman juniors and seniors did a good job.

We Armenians for a long time have been looking for allies in our struggle to survive and to be free and independent as once we were. Unfortunately, we have found few true friends. And, even worse, we often consider our traitors and enemies as allies. This self-deception, a source of serious difficulty for us.

Armenians, especially the American-born like myself, believe that the United States and other western nations like France, Canada and Great Britain, is the Armenian's friend because the U.S. is a free, democratic and "Christian" nation. As a result of this naive self-deception, we have had virtually nothing but letdowns. (It is true that American relief after World War I was instrumental in helping survivors of the genocide, but American intervention in the massacres might have saved the Armenians).

Examples of letdowns are numerous. Our Armenian diplomats were not allowed to participate directly, in the Paris peace talks with our other allies. Also, in 1919 Gen. Antranig believed the British officer who assured him that Karapagh (population 90% Armenian) would be liberated from Azerbaijan (a Turkic nation) and that further bloodshed to liberate the area after the armistice was unnecessary. If Antranig had carried out his plans to liberate Karabagh, that region would probably have become a part of Soviet Armenia rather than becoming a part of the Soviet Azerbaijan Republic as it is today.

Today America is a staunch ally of Turkey. America has not only forsaken the Armenian nation, but also the countries of Greece and Cyprus, who have fallen victim to the Turks as well. Thus, how can people believe that America is an ally of the Turks and a friend of the Armenians at the same time?

And others sell their souls to enemy nations sometimes even thinking they are doing it for the good of Armenia.

President carter deserves criticism in this regard as well. He, on the one hand, mentions a few words about April 24, human rights and Cyprus and then turns around and supports a billion dollar aid package for Turkey. Some politicians are no better, however, when they deliver lengthy and promising at Armenian rallies like on April 24 and then forget us for the remainder of the year.

All of the above is not written to discourage other Armenians and lead them to believe we have no friends. It is written to point out the history of mistakes made by our parents and grandparents, who would hope that our generation does not repeat those errors. Thus, we should remember to believe not what is promised us but what is delivered to us.

Some see things as they are, and ask why?

I dream of things that never were, and ask why not?

ROBERT KENNEDY

EXECUTIVE WORKSHOP: OVERALL WELL DONE

During the week-end of September 22-23, 1979, the newly-elected Central Executive of the Armenian Youth Federation of Western America hosted its first activity of the year: an Executive workshop at the AYP Camp in Big Pines, California.

The purpose of the Workshop was to train the new chapter executive members for their positions for this fiscal year. The various training sessions consisted of the chapter Presidents and Vice-Presidents learning the mechanics of running a meeting, the Treasurers learning how to keep books and accounts in order, the Corresponding secretaries learning to write official letters and keep organized files, and the recording secretaries learning how to take minutes correctly and keep the membership count accurate. Also present were all of the Central Council chairpersons or their representatives to announce and discuss the basic plans of each Council for the upcoming months. By the decision of the Central Executive, attendance to the workshop was restricted to only chapter executive members, juniors advisors, and Council chairpersons.

The weekend began on Friday evening and ended on Sunday afternoon. Those present were entertained on Saturday night by the music of a band of AYP members. Armenian dancing was followed by the traditional singing of our Armenian revolutionary songs. Spirited ungers sang and clapped with the beat of the dumbeg.

Overall, the opinion of the members who attended was that the workshop, as Central Executive's first activity, was well organized and carried out except for one or two points. It seems that although the future plans of the Central Councils and the Chapter Executives were heard and discussed by everyone, no one heard the future plans of the most important executive body: those of the Central Executive. And maybe some people were wondering if perhaps this important knowledge should not have been restricted to the executive members only...

FRESNO AYP ELECTS NEW EXECUTIVE

Fresno - Corr. Hm.

On Wednesday, September 19, the Fresno AYP concluded its 1978-79 fiscal year and ushered in the new fiscal year by electing its new executive.

During the past year the Fresno AYP planned and executed various activities, including an Armenian Film Festival, The Annual Hantes, an alumni reunion, a camp-benefit, and the year ending Labor Day Convention. In addition to these activities, the chapter participated in various organizational weekends like conferences, olympics, Kef-Weekends, and the AYP National Olympics in New York.

Next year promises to be even better with plans already in the works for the 47th Annual Hantes, a second alumni reunion, and the sending of a Fresno AYP Team to Detroit for the 47th AYP National Olympics.

During the meeting, certificates of Appreciation were presented to seven members for their dedication, devotion, and efforts throughout the year. They are as follows: Alyce Khanzadian, Robby Antoyan, Linda Abrahamian, Diane Bouloutian, Anna Safarian, Rose Mgrdichian, and Advisor Gurgun Safarian.

As the lights were dimmed, candles were passed from the old to the new executive, oaths were given and a new executive was officially initiated. The new executive is as follows:

President	Rose Mgrdichian
VP	Raffi Zanontan
Treasurer	Shahe Jierian
Corr. Sec.	Linda Aprahamian
Rec. Sec.	Hygo Ohanesian

This new executive has undertaken the job of keeping up the proud tradition of the AYP and is looking forward to a successful and fruitful year.

EDITOR'S NOTE — THE "Haytoug" staff congratulates the new executive and wishes success in its future activities.

CHAPTER ACTIVITIES AND EVENTS

Montebello "Vahan Cardashian" Srs. & Jrs.

— Play in the near future entitled — "The Life and Times of Vahan Cardashian".

Valley & Glendale Srs. Joint

— Halloween Costume Dance.

Nov. 3, 1979, in the Immaculate Heart College, — \$4 members, \$5 non-members.

Pasadena Srs.

— Lecture to be held in the Pasadena Armenian Center. Topic: Հ.Յ.Դ. եւ Միջին Արեւելք by unger Vasken Madenlian.

— A quiz Bowl open to all AYP members.

Nov. 16, 1979, Garabedian Hall.

— Dance, Dec. 15, 1979. Details will follow.

«Հայրուկ»ի այս թիւը հովանաւորուած է «Ծանր» կոմիտէի տրուած քննչերոջ մը կողմէ:

This issue of the "Haytoug" is sponsored by an unger from "Shant" Gomideh.